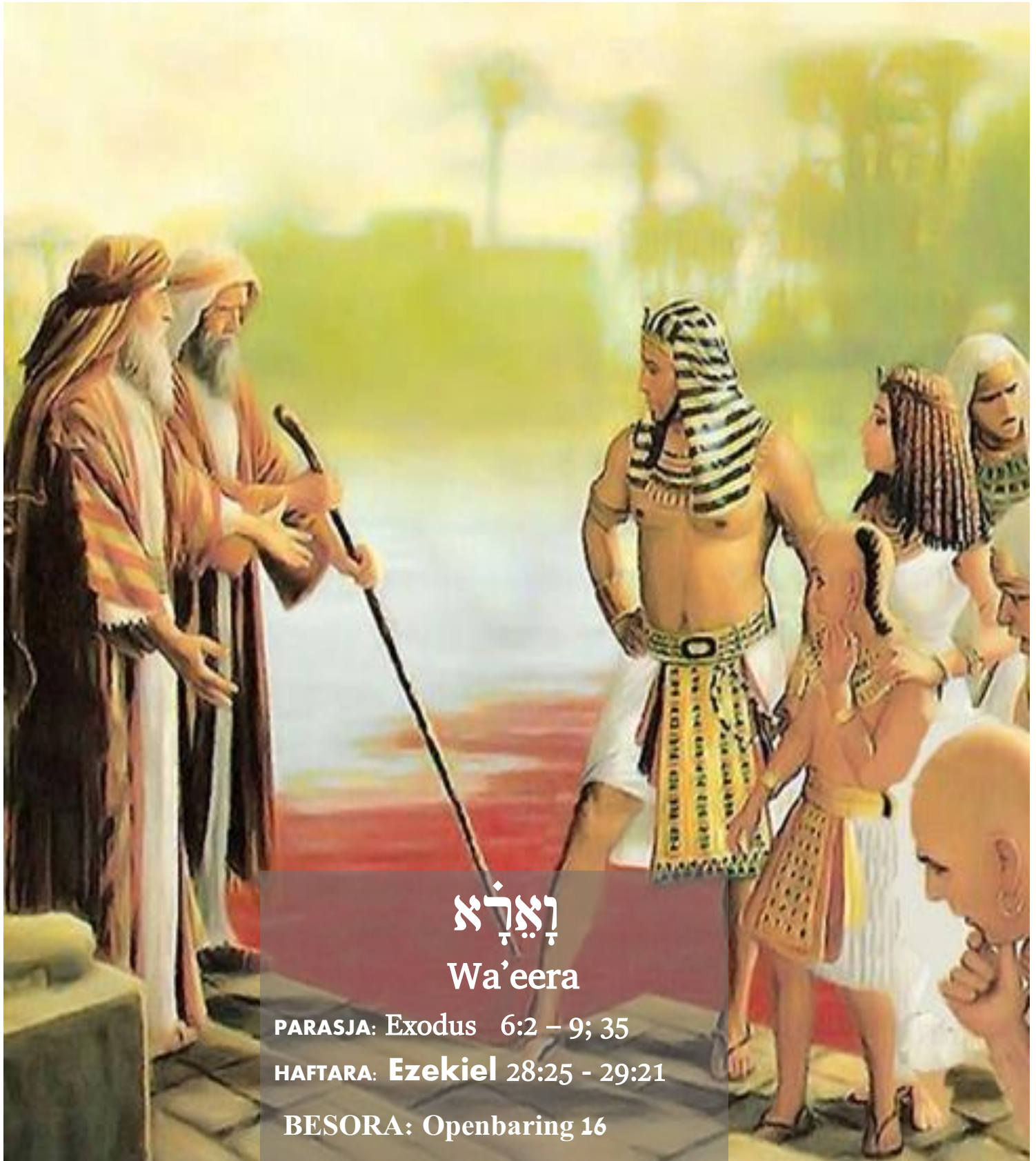

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Editie 908

Januari 16 , 2021 – 3 Sj'vat ,5781

וַאֲרָא

Wa'eera

PARASJA: Exodus 6:2 – 9; 35

HAFTARA: **Ezekiel** 28:25 - 29:21

BESORA: Openbaring 16

We bidden elke week voor de Joodse Vriendschapsbediening en hun partners. Ik stel voor, dat onze vrienden van 16 tot en met 23 Januari bidden voor Ralph Ringer, Directeur van de Noordamerikaanse Joods Adventistische Vriendschapsbediening, dit betekent dat Ralph degene is, die onze bediening leidt over Noord-Amerika en Canada. Laten we niet vergeten, dat we ongeveer 25 Joodse Adventgemeenten hebben in Noord-Amerika en Canada. Laten we bidden voor Ralph Ringer, daar hij ook enkele andere verantwoordelijkheden draagt voor de Zuidelijke Unie Conferentie van de Zevende-dag Adventisten en zijn gezin.

In Deze Editie

Nieuws.....	3
Parasja.....	4/6
Haftara.....	7
Besora-Apostolisch.....	7/8
Inspiratie hoek.....	9/10
Vert -Traditie	10
Kids Parasja ... ©Darlan Grossi e Leticia Assef ...	11

© [Pinterest.com](https://www.pinterest.com) - afbeeldingen

Een wekelijks nieuwsbrief van informatie en, voorlichting gepubliceerd door de World Jewish Adventist Friendship Center onder de paraplu van de Algemene Conferentie-Departament Adventist Mission wjafc.globalmissioncenters.org

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Jan 16 2021 - 3 Sj' vat 5781

Editie 907

Auteur
Engelse Editie: ©
Richard-Amram Elofer
richard@elofers.com

Spaanse Editie
Claudia Maseiro
Masiero.ca@gmail.com

Russische Editie:
Alexandra Obrevko
sashok_1@mail.ru

Franse Editie:
Sabine Baris
Sabinebaris@gmail.com

Portuguese Editie
Carlos Muniz
cdmuniz@gmail.com

Nederlandse Editie:
Nederlandse Vertaalteam
Editor. *Hubert Pauletta*
h_pauletta@outlook.com

website:WJAFc
wjafc.globalmissioncenters.org

[om u in te schrijven voor onze nieuwsbrief/parasja om enkele \(hulp\)middelen te downloaden sjabbat school lesboek in het hebreuws en andere documenten\).](#)

[shalom adventure magazine online:](#)
www.shalomadventure.com

Als u artikelen, wilt lezen, video's bekijken, inlichting over het jodendom en israël, deze website is speciaal voor u.

Russische Website:
<http://www.boruh.info/> Dit is een Russische website, met veel artikelen en de parasja wordt wekelijks hier geplaatst.

**VOLGENDE JOODSE VIERING:
TOE BISJVAT**

De maand Januari heeft een speciale viering, die de meeste mensen negeren. Deze viering is het Nieuwjaar van de Bomen, dit is verrassend, maar het Joodse volk heeft niet alleen een nieuwjaarsdag (Rosj Hasjanah), maar viert in feite vier Nieuwjaarsdagen. Volgens de Misjna (Rosj Hasjana 1: 1), zijn de vier nieuwjaarsdagen;

1) Nissan 1, (Maart/ April), het is het religieuze nieuwjaar of nieuwjaar van de festivals (al de feesten zijn bepaald volgens deze datum), het is een datum ook genoemd het "nieuwjaar voor de koning", want de datum van de koningen van Israel werden geteld van Nissan tot Nissan.

2) Elloel 1, (Augustus/September), is het nieuwjaar van de tiende. Het was in het bijzonder de dag van de tiende van het vee. Het Joodse volk telde al de nieuwgeboren vee op dat fiscale jaar (Elloel tot Elloel), dit vee werd gegeven aan de Kohaniem in Jeruzalem en werden opgeslagen voor de offers.

3) Tisjrie 1, (September), het is het burgerlijke nieuwjaar *Rosj Hasjanah*, vanaf deze datum starten de Sabbatsjaren jaren en het jubeljaar. De periode van de Herfstfeesten begint: *Rosj Hasjana (Feest van de Trompetten)*, *Jom Kippoer (dag van Verzoening)*, en *Soekkot (Feest van de Tabernakelen)*.

4) Sjevat 15, (Toe in het Hebreeuws omdat, elke Hebreeuwse letter zoals we weten een numerieke waarde heeft, om 15 te schrijven moeten we Tet schrijven (9) en Wav (6), 15 schrijven we nooit als Jod (10) en nooit als He (5), omdat het Jah zou zijn, dat een van de namen van God is. Het tweede woord is *Bisjvat* of *Beesjvat* omdat de "i" gelezen moet worden als "ee" in "bees". *Bi* betekent "in" en *Sjvat* is de naam van de maand "Shvat", *Bisjvat*, betekent *in de maand Sjvat*. Wanneer we alles bij elkaar voegen, betekent "Toe Bisjvat", de 15e *Sjvat*, het is een datum en de datum van het Joodse nieuwjaar van de bomen. De 15e van de maand *Sjevat (Toe Bisjvat)*, is altijd in Januari. Dit feest is een klein Joods feest, en wordt niet genoemd in de Tora. Chachamim (wijzen), geloven dat dit feest oorspronkelijk begon als een landbouwfestival, de lente vierend. Het is een bijzondere tijd in Israel, kort na *Toe Bisjvat*, zien we overal in Israel de amandelbomen bloeien. Het kondigt het einde van de winter en de komst van het lenteseizoen aan. Dit jaar is deze dag op 28 Januari. Inderdaad Israel heeft ontdekt, dat deze dag de beste dag is om bomen te planten.

Om deze reden gaan de kinderen niet naar school, ook al zou deze dag een gewone dag in de week zijn, het is een dag die buiten wordt doorgebracht, ze gaan naar het bos en elke andere buiten omgeving om nieuwe bomen te planten, meestal is het een schoolactiviteit georganiseerd door de leraren. Israel weet hard ze bomen nodig hebben om te kunnen overleven in dit droge land, om deze reden heeft het Joodse volk meer dan 500 miljoen bomen over het hele land geplant,

en dit is sinds de onafhankelijkheidsdag in 1948.

Er is een speciale organisatie gewijd aan het planten van bomen in Israel, het is Keren Kayemet LeIsrael (KKL), mensen (Joden en niet-Joden), gaan naar hun website (<https://www.kkl-jnf.org/>), of zelfs naar hun kantoor om bomen aan te bieden aan Israel.

Toe Bisjvat wordt "het nieuwjaar (jaardag),

van de bomen", genoemd. Israel herinnert wat de Tora zegt over bomen; "Wanneer gij lange tijd een stad belegert, daartegen strijdende om haar in te nemen, dan moogt gij het geboomte daaromheen niet vernietigen door de bijl erin te slaan, maar gij moogt daarvan wel eten, doch het niet vellen; want zijn de bomen in het veld mensen, dat zij door u bij het beleg betrokken zouden worden? (Deu 20: 19).

Niet alleen fruitbomen geven eten aan het land, maar er is een spirituele les die hieruit getrokken kan worden; "hij (de rechtvaardigen) toch zal zijn als een boom, aan het water geplant, die zijn wortels tot aan een beek uitslaat, en het niet merkt, als er hitte komt, maar welks loof groen blijft, die in een jaar van droogte geen zorg heeft en niet nalaat vrucht te dragen. (Jer 17: 8)

Toe Bisjvat is een milleufeest. Terwijl mensen bomen en bossen vernietigen, laten we God's woord volgen en alle natuur om ons heen respecteren.

Een Seder van *Toe Bisjvat* wordt op deze dag uitgevoerd, een feestelijke maaltijd met verschillende soorten fruit.

Tu Bishvat

G-d vertelt Mosje, om Israël mee te delen, dat hij hen uit Egypte gaat leiden. Zij luisteren echter niet. G-d beveelt Mosje, om naar Farao te gaan en om hem te vragen, om zijn volk te bevrijden. Hoewel Aharon een teken aan Farao toont, door een staf in een slang te veranderen, kopiëren de tovenaars van Farao het teken, en dit bemoedigt Farao, om het verzoek te weigeren. G-d bestraft de Egyptenaren en zendt plagen van bloed en kikkers, maar de tovenaars kopiëren deze mirakelen op kleinschaliger schaal, dit bemoedigt Farao opnieuw, in zijn hardnekkigheid. Na de plaag van luizen, geven de tovenaars van Farao toe, dat slechts G-d deze mirakelen kon uitvoeren. Alleen de Egyptenaren, en niet de Israëlieten in Gosjen, lijden tijdens de plagen. De aanval duurt voort, met wilde dieren, pestilentie, en vurige hagel. Ondanks het aanbod van Mosje, om de plagen te beëindigen, als Farao Israël laat gaan, blijft Farao zijn hart verhard en weigert.

HET VERBOND VAN VERLOSSING

De tekst van onze Sidra Wa'eera vermeldt het verbond, dat Hasjeem met de aartsvaders heeft gesloten: "Verder sprak God tot Mosje, en zeide tot hem: Ik ben ADONAI, En Ik ben aan Avraham, Jitschak, en Ja'akov verschenen, als El Sjaddai ; doch met Mijn Naam ADONAI ben Ik hun niet bekend geweest. En ook heb Ik Mijn verbond met hen opgericht, dat Ik hun geven zou het land Kanaän, het land hunner vreemdelingschappen, waarin zij vreemdelingen geweest zijn.", (Exodus 6: 2-4).

Hoewel Hasjeem de patriarchen in het land onmiddellijk als natie had kunnen vestigen, waren de eerste generaties niet klaar om een natie in het Beloofde Land te zijn. Hasjeem sloot Zijn verbond met hen om hen een land te geven, maar zij bleven vreemdelingen gedurende hun leven.

De Torah gaat verder En ook heb Ik gehoord het gekerm der B' nee Jisraeel, die de Egyptenaars in dienstbaarheid houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht.

(Exo 6:5). Een nieuwe manifestatie van dit verbond was al in Hasjeem's gedachten toen deze "onbeschrijflijke verdrukking werd losgelaten op de nakomelingen van de Patriarchen, hun eigenlijke bestaan bedreigende. Inderdaad, het was alleen voor de vervulling van dit verbond, dat Hasjeem dit liet geschieden", (Hirsch 2005, 82).

De Rabbijnen hebben een parallel getrokken tussen de "onbeschrijflijke lijdensweg", van Jisraeel in Egypte en de Jodenvervolging tijdens de Shoah door de nazi's in de 20e eeuw.

In elk geval was de stilte van Hasjeem slechts een schijnbare stilte - in de ergste beproevingen van Zijn volk is Hij aanwezig en bevrijdt hen: op een onverwacht moment en op een onverwachte manier, was Hasjeem daar en werkte voor hun bevrijding. Opnieuw zal Hasjeem in redding voorzien voor Zijn volk. Bij elke Pesach-Seder verkondigt het Joodse volk de vier dimensies van Hasjeem's bevrijdingsverbond, vastgelegd in Exodus 6: 6-7.

Het is zo'n mooie verklaring, dat we het hier graag presenteren. Direct na het declareren van Zijn Naam, JHWH aan Mosje, verkondigt Hasjeem vervolgens Zijn naam als een manifestatie van Zijn liefdevolle en genadige karakter. Het staat geschreven: Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de ADONAI (JHWH) ! en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten; En Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal u tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik ADONAI (JHWH) uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten der Egyptenaren. (Exo 6: 6,7).

HET STUREN VAN MOSJE NAAR FARAO

Juist toen Mosje leed onder deze ervaring, ontbood Hasjeem hem opnieuw om met zijn boodschap naar de farao te gaan: "Ga naar Farao, de koning van Egypte, en zeg, dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten gaan. (Exo 6:10) Mosje antwoordt Hasjeem

: De Israëlieten luisterden niet eens naar mij, hoe zou dan Farao naar mij luisteren, terwijl ik zo slecht ter tale ben? (Exo 6:11). Hij zou zijn missie willen ontlopen, maar in vers 13 maakte Hasjeem een eind aan alle aarzeling. Mosje moest zich eerst bewust worden van zijn ongeschiktheid voor deze missie. Nu zei Hasjeem echter tegen hem zoals onderstreept door Rabbijn Hirsch, "Je hoeft niet langer te beraadslagen of je geschikt bent of niet, je moet alleen gehoorzamen". Rabbijn Hirsch bevestigt: "Hiermee begint het eigenlijke verhaal van de verlossing".

Dan, te midden van dit drama, onderbreekt Mosje zijn genealogie - en hij beperkt zich niet tot de stam van Levi! Eerst geeft hij de gezinshoofden van de stam van Re'oeven, daarna de stam van Simeon. Wanneer hij eenmaal bij de stam van Levi komt, geeft hij de gezinshoofden, waarna hij zijn familie, de familie van Kohath, verder in detail beschrijft. Uit deze informatie vinden we de namen van de vier generaties van Levi tot Mosje: Levi, Kohath, Amram en Mosje.

Mosje, die al 40 jaar niet in Egypte was en geen geloofwaardigheid kreeg van veel van de Jisraelieten, vond het belangrijk om te bewijzen dat hij inderdaad een inheemse zoon was. Mosje was geen bovenmenselijk wezen, en zeker geen god.

Hij was een mens, bleef mens en zal nooit iets anders zijn dan mens.

Het was nadat hij het volk van Jisrael al op wonderbaarlijke wijze door de Rode Zee had geleid en overwinningen voor hen had behaald via Hasjeem, dat zijn gelaat stralend werd toen hij Hasjeem zag. Het was in Egypte, lang voordat Mosje de Tora van de berg Sinai naar beneden had gebracht, dat Hasjeem Mosje bevoel zijn genealogie te presenteren, waarmee hij bevestigde dat hij van menselijke afkomst was:

“Op de dag dat de HASJEEM tot Mosje sprak in het land Egypte”, (Exodus 6:28), kende iedereen zijn ouders en grootouders, zijn ooms en tantes en al zijn neven en nichten. Zij kenden zijn hele stamboom en al zijn familieleden.

Mosje was een man van vlees en bloed, onderworpen aan alle zwakheden, zorgen en behoeften van de menselijke natuur, een man zoals alle andere mannen onder wie hij was geboren en opgegroeid. Zowel Mosje en Aharon waren mannen van vlees en bloed, zoals alle andere mannen.

Hasjeem koos hen als Zijn instrumenten bij de uitvoering van Zijn grote werk.

Het is belangrijk Mosje en Masjiach niet met elkaar te verwarren. De menselijke oorsprong van Mosje wordt duidelijk vermeld om te begrijpen, dat er slechts één is die de incarnatie van de almachtige op aarde is, de Masjiach. Mosje was een van de belangrijkste mannen die op aarde leefde en de positie die hij voor Hasjeem bereikte, was niet buiten het bereik van sterfelijke menselijke wezens

HASJEEM'S RECHTSSYSTEEM

Gods bedoeling was duidelijk, om Zijn volk te bevrijden van haar slavernij; Evenwel sprak de HASJEEM tot Mosje en tot Aharon, en gaf hun bevel aan de B' nee Jisraeel, en aan Farao, den koning van Egypte, om de kinderen Jisraeel uit Egypteland te leiden. (Exo 6: 13)

Door deze vers weten we de boodschap die Hasjeem aan Farao wilde overbrengen, echter de precieze woorden die Mosje en Aharon tot Israël of tot de Farao spraken zijn niet vastgelegd. Rabbijn Packouz zegt in de naam van Rabbijn Pliskin: DeTalmoed *Jerushalmi (Rosh Hashanah 3: 5)* vertelt ons, dat G-d, Mosje en Aharon had bevolen, om de Kinderen van Israël te vertellen om hun verplichting ter harte te nemen, om slaven te bevrijden in het Jubileumjaar.

Dit betekent, dat Mosje en Aharon sommige wetten over de slavernij met Jisraeel deelden, die later in de Tora zouden worden geschreven. Aangezien het volk van Israël tijdens de slavernij had geleden, zei Hasjeem tegen hun; “herinnert uw leed van vandaag voor de dagen, dat u slaven zal hebben”, (aish.com).

Laten we niet vergeten, dat we de samenleving van tweeduizend jaar geleden niet kunnen beoordelen met de ethiek van de 21e eeuw.

Het moet duidelijk zijn, dat de ‘slaf’, waarover de Tora hier spreekt waarschijnlijk beter kan worden vertaald als een ‘bediende onder contract’. In die tijd werden werknemers als slaven beschouwd.

In eerste instantie lijkt het moeilijk om de noodzaak te begrijpen, om deze wet te onderwijzen, terwijl Israël nog in Egypte in slavernij was, aangezien de wetten van de Hebreeuwse slaaf slechts van toepassing zouden zijn, wanneer zij zelf slaven zouden bezitten, na het binnengaan in het land Kanaän. Deze wetten zijn:

“Een vreemdeling zult gij niet onderdrukken, noch hem benauwen, want gij zijt vreemdelingen geweest in het land Egypte”, (Exodus 22:21). En “De vreemdeling zult gij niet benauwen, want gij kent de gemoedsgesteldheid van de vreemdeling, omdat gij vreemdelingen zijt geweest in het land Egypte”, (Exodus 23: 9).

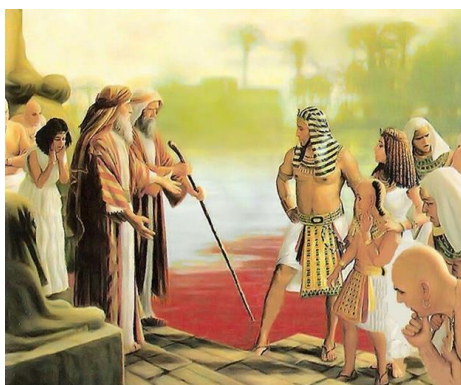
Zelfs *Sjabbat* rust moest verleend worden aan de bediende of de slaaf, “Onderhoud de Sjabbatdag, dat gij die heiligt, zoals de HERE, uw God, u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sjabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund, noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals gij; want gij zult gedenken, dat gij dienstknechten in het land Egypte geweest zijt, en dat de HERE, uw God, u vandaar heeft uitgeleid met een sterke hand en met een uitgestrekte arm; daarom heeft u de HERE, uw God, geboden de sjabbatdag te houden”, (Deuteronomium 5: 12–15).

Moderne Joodse Rabbijnen hebben de rust van de *Sjabbat* beschreven als alleen op Joden toepasbaar, beweerend dat als deze mannelijke en vrouwelijke bedienden; "bijwoners zijn binnen uw poorten", dit betekent dat ze Joden of bekeerde Joden zijn. Maar het lijkt ons, dat deze interpretatie te beperkend is. We hebben al gezegd dat de Sjabbat niet alleen aan Israël in de Sinaï werd gegeven, maar aan de hele mensheid ten tijde van de Schepping (Genesis 2: 1-3).

Om deze reden wordt in het vierde gebod, hetzij geschreven in Exodus 20 of in Deuteronomium 5, de dienstknechten en de vreemdelingen of buitenstaanders genoemd, zoals bevestigd door de profeet Jesaja: "Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de sjabbat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet. Laat dan de vreemdeling die zich bij Hasjeem aansluit, niet zeggen: 'Hasjeem zal mij zeker afzonderen van Zijn volk'; en laat de ontmante niet zeggen:

'Zie, ik ben een dorre boom'. Want zo zegt Hasjeem van de ontmanden, die mijn Sjabbatten onderhouden en verkiezen wat Mij behaagt en vasthouden aan mijn verbond: 'Ik geef hun in mijn huis en binnen mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; ; Ik geef hun een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden"', (Jesaja 56: 2-7a)

We lezen ook dat de bediende of de slaaf moet in de vreugde van zijn meester deelnemen; "Gij zult u verheugen voor het aangezicht van Hasjeem, uw God, gij met uw zoon en uw dochter, uw dienstknecht en uw dienstmaagd, met de Leviet, die binnen uw poorten woont, en met de vreemdeling, de wees en de weduwe, die in uw midden zijn, op de plaats die Hasjeem, uw God, verkiezen zal om zijn naam daar te doen wonen. Gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht geweest zijt in Egypte en gij zult deze inzettingen naarstig onderhouden", (Deuteronomium 16: 11-12).

©Pinterest.com

En Mosje en Aharon deden, zoals De Eeuwige geboden had; hij hief de staf op en sloeg het water in de Nijl voor de ogen van Farao en zijn dienaren, en al het water in de Nijl werd in bloed veranderd;
(Exo 7:20)

©Pinterest.com

De Eeuwige deed also; en er kwamen steekvliegen in zwermen in het huis van Farao en van zijn dienaren en in het gehele land Egypte; het land werd geteisterd door de steekvliegen.
(Exo 8:24)

HAFTARA
Ezekiel 28:25 - 29:21

In deze tekst van Ezechiël hebben we drie visioenen, ten eerste 28: 25-26, ten tweede 29: 1-16 en ten derde 29: 17-21. Het eerste visioen aan het einde van hoofdstuk 28 is een visioen van hoop, de profeet Ezechiël zegt, dat hoewel Israël verspreid is in Egypte en Babylon en als we de tekst contextualiseren, is Israël vandaag nog steeds over de hele wereld verspreid - zij zullen verzameld worden in hun land: "Aldus zegt HaSjeem Elohiem: "Wanneer ik het huis van Israël heb verzameld van het volk onder wie zij verstrooid zijn en mijn heiligheid door hen tonen in de ogen van de volken, dan zullen zij leven in hun eigen land dat ik aan mijn dienstknecht Ja'akov heb gegeven", (28: 25). En wanneer zij in hun land zullen zijn, zullen zij in veiligheid leven, dat wil zeggen dat zij niet meer verstrooid zullen worden: "Zij zullen daar veilig wonen, en zij zullen huizen bouwen en wijngaarden planten. Ze zullen veilig leven als ik oordelen heb uitgevoerd over iedereen om hen heen die hen met minachting behandelde. Zodat zij zullen weten dat ik HASJEEM hun God ben", (28: 26).

In het tweede visioen, hoofdstuk 29 legt Ezechiël een sterke parallel tussen de volkeren, die Israël onderdrukt en Egypte en wordt uitgenodigd om tegen de farao van Egypte te profeteren: "Mensenkind, stel uw aangezicht tegen de farao, de koning van Egypte. Profeteer tegen hem en tegen heel Egypte", (29: 2). De eerste reden van deze profetie is omdat Farao, die een mens is, zichzelf tot god maakt, de god van de Nijl: "spreek en zeg", aldus Hasjeem Elohiem: 'Zie, ik ben tegen u, Farao Koning van Egypte, de grote krokodil liggend in zijn rivieren, die zegt: 'Mijn Nijl is van mij - ik heb het voor mezelf gemaakt'", (29: 3), deze arrogantie van Farao wordt gezien in het boek Exodus waar Farao het bestaan van elke god naast hem ontkent. Maar Hasjeem zal Farao door de rivier en de inhoud ervan straffen: "Ik zal haken in je kaken steken en de vissen van je stromen aan je schubben doen plakken. Ik zal je vanuit je rivieren naar boven halen en alle vissen van je stromen zullen aan je schubben blijven hangen", (29: 4). Hoewel de farao zichzelf als de god van de Nijl beschouwt, zou deze rivier niets kunnen doen wanneer er een ramp naar Egypte zou komen. Alle vissen zullen samen vergaan en er zal niets te eten zijn uit de Nijl.

De situatie van het Midden-Oosten in de tijd van Ezechiël was niet stabiel, Judah was al bijna vernietigd door Babylon, Ezechiël ontving een afgezant uit Jeruzalem om hem te informeren dat de tempel was verwoest en dat de heilige stad door Babylon was ingenomen, "Daarom zo zegt de Elohiem HASJEEM: Zie, Ik zal het zwaard over u brengen, en Ik zal uit u mens en beest uitroeien. En Egypteland zal worden tot een wildernis en woestheid, en zij zullen weten, dat Ik de HASJEEM ben", (Eze 29: 8-9)

Opnieuw verwijt God Farao zichzelf als god te beschouwen, het symbool van zijn macht is de rivier de Nijl, de tekst gaat verder met te zeggen: "De rivier is mijn, en ik heb die gemaakt.

10 Daarom, zie, Ik wil aan u en aan uw rivier; en Ik zal Egypteland stellen tot woeste wilde eenzaamheden, van den toren van Syene af, tot aan de landpale van Morenland", (Eze 29: 9-10)

Het is nu God die zich begeeft in de oorlog tegen Egypte:

"Want Ik zal Egypteland stellen tot een verwoesting in het midden der verwoeste landen, en zijn steden zullen een woestheid zijn in het midden der verwoeste steden, veertig jaren; en Ik zal de Egyptenaars verstrooien onder de heidenen, en zal hen verspreiden in de landen", (Ezechiel 29: 12).

Het oude Egyptische volk bestaat niet meer, zoals geschreven staat in de profetie dat de Egyptenaren "over de landen verspreid zijn". Egypte heeft haar macht voor millennium verloren, precies zoals de profetie het stelt. De timing van verwoesting, 40 jaar, is interessant in verband met het boek Exodus. In de haftara legt Ezechiël een verband met de 40 jaar van Israël in de woestijn: "Ik zal Egypteland stellen tot woeste wilde eenzaamheden", (29: 10).

Er is echter hoop, er is een toekomst, zelfs voor Egypte of elke natie die Israël onderdrukt, als ze berouw hebben: "Maar zo zegt de Elohiem HASJEEM: Ten einde van veertig jaren zal Ik de Egyptenaars vergaderen uit de volken, waarhenen zij verstrooid zijn geworden", (Eze 29: 13)

Dezelfde belofte die aan Israël gedaan als ze berouw tonen, zullen ze terugkeren naar hun beloofde land.

Het derde visioen is een profetie over Egypte die aan Nebukadnezar zal worden gegeven: "Ik heb hem het land Egypte gegeven als zijn loon waarvoor hij diende, omdat zij voor Mij werkten", (29: 20) en deze profetie eindigt opnieuw met hoop en positieve woorden over Israël: "Op die dag zal ik een hoorn laten schieten voor het huis van Israël. Ik zal je mond onder hen openen. Ze zullen weten dat ik HASJEEM ben", (29: 21). Israël zal haar mond openen en zij zal opnieuw het woord van God aan de natie verkondigen, en volgens de tekst zal deze proclamatie vruchten afwerpen, omdat zij "zullen weten dat ik HASJEEM ben". De naties zullen herkennen wie de God van Israël is. Van tijd tot tijd accepteren we sommige realiteiten door middel van lijden, het lijkt erop dat dit is wat de naties zullen ervaren.

De Parasja beschrijft de eerste plagen die werden toegebracht aan Egypte, om Farao te overtuigen om de kinderen van Jisraeel uit de slavernij te bevrijden. De tekst in Exodus herinnert ons aan de laatste zeven plagen die worden beschreven in Openbaring 16, het laatste boek van de Apostolische Geschriften. Er zijn veel overeenkomsten tussen het volk van Hasjeem in de tijd van Mosje en het volk van Hasjeem aan het einde der tijden. Het volk van Hasjeem in de tijd van Mosje was in ballingschap in Egypte. Het volk van Hasjeem is aan het einde der tijden ook in ballingschap, wachtend op het hemelse Jeroesjalajiem. We weten dat ons vaderland niet op deze aarde is, maar in de hemel. Volgens de Bijbel wordt deze wereld waarin we leven Babylon genoemd, met bijzondere verwijzing naar het religieuze systeem waaruit we moeten vertrekken: "Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon! . . . 'Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen!'" (Openbaring 18: 2, 4).

Deze tekst is een duidelijke verwijzing naar de plagen van Openbaring 16. Babylon is een woord dat afkomstig is van de oude toren van Babel, waar voor het eerst taalverwarring optrad. Vóór deze taalverwarring was de mensheid verenigd: "Heel de aarde had één taal en eendere woorden", (Genesis 11: 1), maar ze bereikten niet het doel van Hasjeem voor hen, namelijk om zich over de hele aarde te vermenigvuldigen. Integendeel, ze besloten om een toren te bouwen die tot in de hemel zou reiken, met een religieus doel: "laten we voor ons een naam maken", (Genesis 11: 4).

"Naam" in het Hebreeuws is Sjeem, en deze verwijzing was naar God, die de Naam draagt die boven alle namen staat. Daarom noemt het Joodse volk God "Hasjeem" (de Naam). De generatie van Babel wilde een nieuwe "naam" maken, een nieuwe religie - daarom hadden ze de intentie om met hun toren de woonplaats van God "in de hemel", te bereiken.

We moeten hier opmerken dat het woord Babel, de naam van de plaats en van de toren, een directe verwijzing naar God is: in Semitische talen, zoals het Arabisch vandaag, betekent Bab "poort" of "deur"; en El, zoals we weten, is een van de namen van God. Babel betekent letterlijk "de poort van God". De bouw van deze toren is de eerste vermelding van Babel in de Bijbel, de volgende belangrijke gebeurtenis nadat God Noach en zijn gezin had gered van de vernietiging van de zondvloed.

Na de zondvloed zegende Hasjeem Noach en zijn familie en vroeg hen zich te vermenigvuldigen, te bloeien en de aarde te vullen (Genesis 9: 1, 7). Na een tijdje besloot Hasjeem hun prestatie te beoordelen: "Toen daalde de HASJEEM neer om de stad en de toren te zien die de mensenkinderen aan het bouwen waren, en de HASJEEM zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn", (Genesis 11: 5-6). "Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen. Zo verspreidde HASJEEM hen vandaar over heel de aarde, en zij hielden op met het bouwen van de stad. Daarom gaf men haar de naam Babel; want daar verwarde HASJEEM de taal van heel de aarde, en vandaar verspreidde de HASJEEM hen over heel de aarde", (Genesis 11: 7-9).

Het woord Babel komt van de stam/wortel woord *Ballal*, wat 'verwarren, mengen', betekent. Daarom zijn deze twee betekenissen, "om te verwarren" en "Poort van God", samen het woord Babel, en bij uitbreiding Babylon, synoniem voor "religieuze verwarring". We moeten ook benadrukken, dat de meeste geleerden en archeologen deze toren van Babel hebben geïdentificeerd met de vele ziggoerats, die in Babylon zijn gevonden en daarom dit verhaal van de toren van Babel in het gebied van Babylon hebben gelokaliseerd. Dit verklaart de reden, dat wanneer het boek Openbaring over valse religie of zelfs gemengde religie wil spreken, het de naam "Babylon" gebruikt. Levend in een wereld van verwarring, dicht bij het einde, zien we dat deze wereld nog steeds weigert Jesjoea te erkennen als de Messias, de enige oplossing voor alle uitdagingen waarmee de wereld wordt geconfronteerd. In de Parasja werden de Egyptenaren bezocht door Gods oordeel in de 10 plagen: ze werden gestraft voor wat ze de mensen van Jisraeel hadden aangedaan. In het boek Openbaring zijn de vijanden niet de Egyptenaren, maar een drievoudige coalitie van machten die "de draak", "het beest" en "de valse profeet" worden genoemd: "Toen zag ik drie boze geesten die op kikkers leken; zij kwamen uit de mond van de draak, uit de mond van het beest en uit de mond van de valse profeet", (Openbaring 16: 13). Zij zijn vervolgers van Gods volk, want deze coalitie heeft, "het bloed van uw heiligen en profeten vergoten", (Openbaring 16: 6). In het boek Exodus weigerde Farao zich te bekeren of Jisraeel te laten gaan; onze wereld heeft hetzelfde gedrag gevolgd. Daarom, net zoals Mosje een speciale boodschap had voor Farao en de Egyptenaren van zijn tijd, geeft God nu aan Zijn volk een speciale driedelige boodschap die aan het einde der tijden aan de wereld zal worden gepredikt, en deze boodschap wordt gegeven in Openbaring 14: 6-12. In deze tekst is de tweede boodschap aan de wereld: "GevalLEN! GevalLEN is Babylon de Grote, dat alle volken de gekmakende wijn van haar overspel deed drinken", (Openbaring 14: 8). Deze driedelige boodschap van Openbaring 14 wordt voltooid door een oproep in hoofdstuk 18: "Kom uit haar, mijn volk, zodat u niet zult delen in haar zonden, zodat u geen enkele van haar plagen zult ontvangen", (Openbaring 18: 4).

We leven dus in een wereld vergeleken met Babylon, we worden afgebeeld als geestelijke slaven in Babylon, precies zoals de mensen van Jisraeel slaven waren in Egypte en we worden uitgenodigd om uit Babylon te komen: we worden uitgenodigd om 'naar buiten te komen', uit deze slavernij van Babylon en om ons aan te sluiten bij het vrije hedendaagse volk van God. Dit wordt gepresenteerd als de enige manier om de laatste plagen te vermijden, net zoals de mensen van Jisraeel de plagen in Egypte vermeden. De zeven laatste plagen die over de wereld komen, worden voorgesteld als bestraffing. Ook al zijn deze zeven plagen van Openbaring niet identiek aan de Egyptische plagen, sommige zijn vergelijkbaar (pijnlijke zweren, water verandert in bloed, duisternis, kikkers (boze geesten), en hagel);

1. "Schadelijke en pijnlijke zweren komen op de mensen die het merkteken van het beest droegen en zijn beeld aanbaden".
2. De zee verandert in bloed.
3. De rivieren en waterbronnen worden bloed.
4. De zon verschroeit mensen met vuur.
5. De troon van het beest is in duisternis gedompeld,
6. Het water van de grote rivier de Eufraat is opgedroogd om de weg voor de koningen uit het oosten te bereiden.
7. Bliksemflitsen, gerommel, donderslagen, een zware aardbeving en enorme hagelstenen kondigen de tweede komst van Masjiach aan. Zoals we kunnen zien, worden de laatste zeven plagen vaker over de wateren uitgestort: zee, rivieren, waterbronnen, de rivier de Eufraat, waar in Egypte slechts één plaag het water raakte - de eerste plaag, die het water van de Nijl in bloed veranderde. Dit komt zeker door de aard van het boek Openbaring, een bij uitstek symbolisch boek, dat 'wateren' een speciale betekenis geeft: "'Toen zei de engel tegen mij: 'De wateren die je zag, waar de prostituee zit, zijn volken, menigten, naties en talen'", (Openbaring 17: 15). In het boek Openbaring zijn "wateren" de symbolische weergave van "mensen" en "naties". Terwijl in Exodus 7-12 de 10 plagen werden uitgestort over het land Egypte en de hele niet-Israëlitische bevolking raakten, zullen de 7 laatste plagen worden uitgestort over de mensen en naties die over de hele wereld leven - geen natie zal worden gespaard.

INSPIRATIE HOEK

Ik moest terugdenken aan het oude Israël, dat door de Egyptenaren in slavernij werd gehouden. De Heer werkte door Mozes en Aäron om hen te bevrijden. Er werden wonderen verricht voor Farao om hem ervan te overtuigen, dat deze mannen speciaal door God waren gezonden om hem te verzoeken Israël te laten gaan. Maar Farao's hart was verhard voor de boodschappers van God, en hij beredeneerde de wonderen die door hen waren verricht. Daarom moesten de Egyptenaren Gods oordelen voelen. Ze werden met plagen bezocht, en terwijl ze onder de gevolgen daarvan leden, stemde Farao eindelijk in om Israël te laten gaan. Maar zodra de oorzaak van hun lijden was weggenomen, werd zijn hart verhard. Zijn raadgevers en machtige mannen versterkten zich tegen God en probeerden de plagen uit te leggen als gevolg van natuurlijke oorzaken. (IT 264).

VERTELINGEN EN TRADITIE WAARDERING UITEN

Iemand moet dankbaar zijn en dankbaarheid uiten voor vriendelijkheid aan hem bewezen.

Als Mosje zijn waardering moest uiten voor de rivier en de aarde, die hem hadden gered, hoe meer moet iemand dankbaarheid en dank tonen aan G-d, voor het geven van leven en ondersteuning aan ons iedere dag. Hillel de Oudste was de heiligste eerste Eeuwse leider van de Joden in Israel. Toen Hillel hoorde, dat enkele van zijn studenten hun dankbaarheid niet uiten voor ontvangen gunsten, vertelde hij hun de volgende parabel: Een hert dat door jagers werd achtervolgd, liep in een tuin en verstopte zich...tussen zijn dichtgegroeide struiken. De jagers zochten onvermoeibaar naar het hert, maar konden het niet vinden. Uiteindelijk gaven ze het op. Toen de hert zag dat de jagers de tuin verlieten, kwam het tot rust. Opeens kreeg het dier honger en begon de bladeren te eten van de dichtbegroeide struiken, die hem beschermden. Elk blad dat het hert at, riep uit: 'We zijn niet bedroefd over ons lot, maar over uw dwaasheid! Realiseer je je niet dat door ons op te eten, de jagers snel zullen zien wat we verborgen hebben gehouden?' Maar het hert waardeerde de vriendelijkheid die hem door de bladeren werd betoond, niet op de juiste manier. Het hert bleef van de bladeren eten, want hij had honger en het enige wat er toe deed was zijn honger stillen.

Maar hoe meer bladeren hij at, hoe meer hij blootgesteld werd. Snel hoorden de jagers het geluid van het hert, kauwende op de bladeren. Zij draaiden zich om, en zagen de dwaze hert. Kort daarop werd het hert gevangengenomen. Hillel concludeerde de gelijkenis: "Toen het hert gevangen lag, riep hij uit: "O, wat heb ik mijn lot verdiend". Want ik heb goed met slecht terugbetaald, omdat de bladeren die me een gunst bewezen, heb ik gegeten".

Dit wordt **Hakarot Hatov** genoemd - waardering uiten voor degenen die ons helpen en van wie we geprofitteerd hebben. Dit is de reden dat Mosje niet de eerste drie plagen in Egypte kon veroorzaken.

En Mosje en Aharon deden, zoals De Eeuwige geboden had; hij hief de staf op en sloeg het water in de Nijl voor de ogen van Farao en zijn dienaren, en al het water in de Nijl werd in bloed veranderd;

(Exo 7:20)